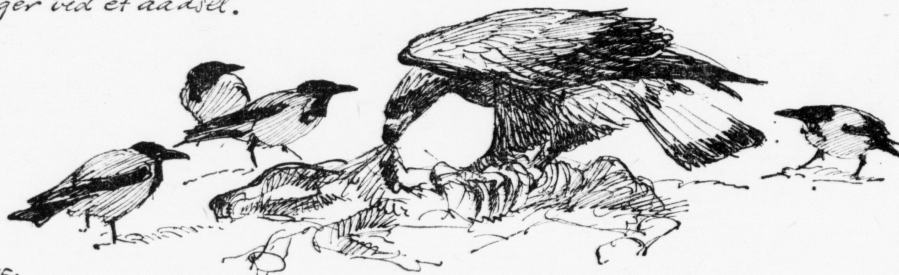

NOTATER FRA NATUREN

af Claus Bering

Om en ung kongeörn
og krager ved et aadsej.

Häckebergå. Febr.

KRAGERNE:

- Kom saa Egon - gaa nu te ham for faew !. Halow !

- KOM NU mand
- Er du bange

- Kæft Kaj
Te det modigt.

- De'e sgu
saert naar
han saadaw
vipper med
den.

- NU MAND!!

JIAA-A-A!

Kliken er befængt
med en form for
højskole-sikkerhed
og dens medlemmer
tror, de er pionerer,
skønt det de står for,
har været fremme
i de sidste 20 år,
siger Elsa Gress

HVIS kvindens selvhævdelse
består i at snakke manden
ihjel, er Elsa Gress indbegre-
bet af en "lastrompe", skrev en
kritiker fornylig, efter at for-
fatterinden havde forvandlet en
planlagt radiodiskussion til en
enetaie, under hvilken hendes
mandlige modpart nøjedes med
at tilkendegive sin tilstedevæ-
relse i studiet med enstavelse-
ord.

DET er noget fantastisk pjat
at tro, at offentlige diskus-
sioner foregår i en tilstand af
intens ophidselse — for man
indlader sig på sådan noget, har
man da selvfølgelig forberedt
sig, og det med at man skulle
blive uvenner med modparten
er helt hen i vejret. Nu gav det
jo en uheldig start, at vedkom-
mende snakkede langsomt jysk,
mens jeg snakkede hurtigt kø-
benhavnsk, men vi gik da ud
og spiste frokost bagefter og
havde det vældigt hyggeligt.

— Hygge er måske ikke det,
man umiddelbart forbinder med
navnet Elsa Gress?

— Man regner nu engang
med, at fordi man optræder
hjerteligt i en diskussion, er
man også privat uden hjerte.

— Når folk først har dannet
sig et billede af en, er der in-
tet, der kan ændre opfattelsen.
Jeg behøver bare at skrive en
novelle om en dreng, der bærer
juletræer ud, og straks leder
man med lys og lygte efter et
camoufleret angreb. Se blot på
Panduro — han forstår jo ikke
en skid af det, jeg skriver.

— Et reaktioner helt ufor-
skyldt?

— Når jeg åbner munden, er
det ikke for at jævne noget el-
ler nogen med jorden, men hvis
det er den eneste måde, man
kan vinde gehør på, så må det
vel gøres.

— Ville det være imod Deres
natur at tie stille?

— Jamen det er jo besynder-
ligt — hvis manden er polemisk,
regnes han for viljestærk og ka-
rakterfast, men hvis en kvinde
er polemisk, anses hun for at
være stridbar og rædselsvæk-
kende — man synes nu engang
ikke, at damer skal være sådan

— det er uanstændigt, og som
Kistrup så smukt udtrykker
det: Man vil hellere have kvin-
den om halsen end på halsen.
Men det pudsige er nu alligevel,
at jeg har vundet flere venner
blandt de mænd, jeg har skældt
ud offentligt end omvendt.

FØLER De Dem som martyr?

— Jeg er da helt på det
rene med, at der ikke er man-
ge af min slags, og netop derfor
bliver jeg vel i særlig grad ud-
sat for en masse diskriminering
og en masse konfordomme —
hvis De vidste, hvor megen tid
og kræfter jeg bruger på i mine
bøger at udjævne det, jeg har
sagt — at for jare og motivere
— noget man aldrig ville for-
lange af en mandlig forfatter,
og noget som en mandlig forfat-
ter aldrig ville kunne forstå,
fordi kvinder har opdraget
mænd til de idioter, de nu en-
gang er.

— Tænker De her på Deres
kolleger ud i ånden eller på
mænd i almindelighed.

— Den såkaldte litterære kli-
ke består jo næsten udeluk-